

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний аерокосмічний університет
ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

Гуманітарно-правовий факультет
Кафедра психології

**ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
«ПСИХОЛОГІЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ»**

Тези доповідей

Харків «ХАІ» 2024

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний аерокосмічний університет
ім. М.Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут»

Гуманітарно-правовий факультет
Кафедра психології

**ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
«ПСИХОЛОГІЯ В СУЧАСНОМУ СВІТІ»**

Тези доповідей

Харків «ХАІ» 2024

Всеукраїнська науково-практична конференція здобувачів вищої освіти та молодих вчених «Психологія в сучасному світі»: Тези доповідей. – Харків: Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут», 2024. – 52 с.

Збірник тез доповідей науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих вчених «Психологія в сучасному світі» присвячено 25-річному ювілею гуманітарно-правового факультету.

У збірнику тез висвітлено теоретичні та методологічні проблеми сучасної психології, а саме: актуальні питання інженерної та авіаційно-космічної психології, психології праці, кризової психології, психології діяльності в особливих умовах; проблеми медичної психології, гендерної психології та психології розвитку; актуальні психолого-педагогічні проблеми сучасної освіти; психологічні аспекти соціалізації особистості здобувача вищої освіти сучасного технічного ЗВО під час кризових умов життєдіяльності українського суспільства.

Також розглянуті певні актуальні питання прикладної психології щодо психологічних аспектів соціальної комунікації, кадрового менеджменту та управління. Актуальні проблеми психодіагностики: теорія та практика. Практика психологічного консультування та психокорекції у сучасному цифровому середовищі. Актуальні питання психологічного консультування, психотерапії та психокорекції в умовах воєнного стану в Україні.

**Секції та тематичні напрямки
роботи науково-практичної конференції
здобувачів вищої освіти та молодих вчених
«Психологія в сучасному світі»**

**Секція 1. Теоретичні та методологічні проблеми
сучасної психології**

Напрямки роботи секції:

- ❖ Актуальні питання інженерної та авіаційно-космічної психології, психології праці, психології діяльності в особливих умовах.
- ❖ Актуальні проблеми медичної психології, гендерної психології та психології розвитку.
- ❖ Актуальні психолого-педагогічні проблеми сучасної освіти.
- ❖ Психологічні аспекти соціалізації особистості здобувача вищої освіти сучасного технічного ЗВО під час кризових умов життєдіяльності українського суспільства.

Секція 2. Актуальні питання прикладної психології

Напрямки роботи секції:

- ❖ Психологічні аспекти соціальної комунікації, кадрового менеджменту та управління.
- ❖ Актуальні проблеми психодіагностики: теорія та практика.
- ❖ Практика психологічного консультування та психокорекції у сучасному цифровому середовищі.
- ❖ Практика психологічного консультування та психокорекції під час кризових умов життєдіяльності.

ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ
ВИПУСКНИКІВ ЗВО

Д. В. Бондар, аспірант

Київський національний

торгівельно-економічний університет

Н. С. Орлова, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М.С. Жуковського «ХАІ»

Профільна освіта багато в чому визначає якість професійної діяльності кожної людини. Вважається, що освіта - той ресурс, який дозволяє індивіду розвиватися у статусі фахівця та забезпечувати матеріальні умови свого існування. У наш час наявність диплома про освіту не гарантує можливості реалізувати себе відповідно до отриманої у ЗВО спеціалізації.

Здобуття освіти є першим етапом процесу професійного розвитку, зумовленого як соціальною ситуацією, так і можливостями самого індивіда. Відомо, що якості особистості, необхідні для успішного навчання, не завжди збігаються з компетенціями, які потрібні для практичної діяльності після закінчення ЗВО.

Результати дослідження показали відмінності у мотивації здобувачів до навчання: для здобувачів гуманітарних факультетів основним мотивом є інтерес до науки, тоді як для здобувачів технічних спеціальностей характерний мотив освоєння престижної професії.

Аналіз також показав, що самооцінка знань здобувачів пов'язана з мотивом освоєння престижної професії, а самооцінка ступеня розвитку професійно важливих якостей обернено корелює з трудовими затратами. Це може бути пояснено філософією Сократа: "чим більше я знаю, тим більше я не знаю".

Отримані дані свідчать про те, що освіта є лише першим етапом професійного розвитку, а проблеми трудового ринку і самореалізації можуть бути пов'язані з різницею в профільних системах освіти та соціально-професійних вимогах до випускників.

АНАЛІЗ ПСИХОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ З
ПРОБЛЕМАТИКИ ПСИХОЛОГІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ У
ОСІБ РАНЬОГО ЮНАЦЬКОГО ВІКУ

Є. І. Водолаженко, здобувач
Харківський національний педагогічний
університет ім. Г. С. Сковороди

Дослідження емоційних станів підлітків зосереджується на їх психологічному благополуччі, що є важливою складовою сучасної науки. Психологічне благополуччя розглядається як комплексний показник задоволеності життям, що охоплює соціальні, матеріальні та особистісні аспекти. Особлива увага приділяється формуванню конструктів, які визначають це благополуччя у ранньому юнацькому віці. Різноманітні підходи до розуміння психологічного благополуччя, такі як гедоністичний та евдемоністичний, відображають різні уявлення про благо та чесноти життя, що сприяє розвитку сучасної науки.

У зарубіжній психології широко використовується багатовимірна модель психологічного благополуччя, розроблена К. Ріффом, яка акцентується на позитивному психологічному функціонуванні особистості. Вчені вважають, що важливим фактором цього благополуччя є значущість соціального оточення для людини, а також її ставлення та уявлення про нього.

Вивчення психологічних проблем у ранньому юнацькому віці розглядається через два основних підходи: біологічний і соціологічний. Біологічний підхід акцентує на фізичних та внутрішніх аспектах, вважаючи підлітковий вік етапом фізичного розвитку. Соціологічний підхід визначає підлітковий вік як перехідний етап соціалізації, де відбувається формування соціальних ролей та ціннісних орієнтацій.

Отже, ранній юнацький вік – це період інтенсивних змін у психологічному та фізичному розвитку, що супроводжується формуванням особистості та адаптацією до соціальних ролей.

ОСОБИСТІСНА ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПОЗИЦІЇ
МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ

А. І. Гончарова, здобувачка вищої освіти
Д. В. Бур'яненко, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М.С. Жуковського «ХАІ»

Сучасні зміни у суспільстві та свідомості людей створюють попит на кваліфіковану допомогу психологів.

Наприклад, в Україні більше 200 ВНЗ готують бакалаврів з психології, проте лише третина випускників займається практичною діяльністю. Тому важливо не лише навчати здобувачів вищої освіти, а й формувати у них професійну позицію. Це означає гармонізацію професійних і особистісних цінностей, оскільки психолог працює з власною особистістю, вирішуючи професійні завдання.

Дослідження, проведене серед здобувачів вищої освіти кафедри психологів, продемонструвало, що їхні особистість та професійна позиція взаємопов'язані.

Наприклад, здобувачі з високою експресивністю та практичністю більше цінують свої професійні знання і мають більше інтересу до різних аспектів життя. Також виявлені зв'язки між комунікативними навиками та професійними знаннями.

Настільки чітко зрозуміло, що успішна практика психологів значною мірою залежить від їхньої особистості та внутрішніх якостей. Тому розуміння цього зв'язку має ключове значення для підготовки майбутніх фахівців у цій галузі.

Дослідження транслують, що здобувачі-психологи з високим рівнем самообізнаності та емоційної стійкості мають більшу схильність до успішної практики. Таким чином, розвиток цих якостей важливий для їхнього подальшого професійного успіху.

СПРИЙНЯТТЯ РЕКЛАМНОЇ
ІНФОРМАЦІЇ ОСОБИСТІСТЮ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

К. В. Гудікова, здобувачка вищої освіти
М. Є. Карпенко, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

Проблема сприйняття реклами – актуальна через швидкий розвиток медіа. Сьогодні вона є частиною нашої культури.

Реклама формує уявлення та стимули, інколи відмінні від природних. Хоча існують дослідження про восприйняття реклами, більшість з них - практичного характеру. Теоретичний аспект цієї проблеми малодосліджений. Це ускладнює розуміння та використання психології реклами. Вивчення рекламної інформації на основі психологічних знань допоможе передбачати її вплив, зменшувати негативний ефект та краще розуміти способи восприйняття.

Метою цієї роботи було виявлення зв'язку між рекламними образами та індивідуально-психологічними характеристиками. Для цього проводився аналіз попередніх досліджень у цій області та вибір методів для дослідження цих характеристик та восприйняття реклами.

Емпіричне дослідження показало зв'язок між деякими показниками особистісного опитувальника та способом восприйняття реклами. Зокрема, були виявлені кореляції між показниками «самоприйняття» та відчуттям «освіжаючого - безжиттєвого», «самоконтролю» та відчуттями «веселого - сумного», «життєрадісного - тусклого», «оптимістичного - песимістичного» та іншими. Ці зв'язки підтверджують гіпотезу про взаємозв'язок між особистісними характеристиками та способом восприйняття реклами.

Отже, існує зв'язок між емоційними особливостями рекламного повідомлення та індивідуально-психологічними характеристиками, що виражають ставлення особистості до себе та до праці. Крім того, збільшення цих характеристик може призвести до менш емоційного сприйняття рекламної інформації.

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ
ДЛЯ САМОДОПОМОГИ
У СФЕРІ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я

*Ю. І. Гулий, доцент; С. Д. Соколова, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Кількість додатків для самодопомоги у сфері психічного здоров'я, які можна завантажити з Google play store чи IOS Apple store, становить більше 10000 і вона зростає з кожним роком. Популярність цих додатків обумовлена їхньою економічною та фізичною доступністю у порівнянні з конвенціональною терапією. При цьому анонімність і особистий контроль можуть знижувати вплив стигматизації стосовно ментального здоров'я їх користувачів.

Нажаль, залишається недостатньо дослідженою ефективність конкретних додатків. При їх виборі користувачі спираються на суб'єктивні оцінки та відгуки інших користувачів. На базі існуючих досліджень можна зробити лише припущення щодо їх помірної ефективності в умовах легкої і слабковираженої симптоматики психічних захворювань.

При цьому можна констатувати відсутність інформації про ліміти самодопомоги і спрямування на отримання професійної допомоги, покладання на внутрішню мотивацію подальшого використання названих додатків.

Отже, можна вважати цей комплекс проблем недостатньо вивченим і керованим з боку відповідних фахівців та спеціалізованих інституцій.

Попри наведені мінуси, такі додатки можуть бути ефективними інструментами у наступних випадках: попередня допомога перед зверненням до фахівця, відстеження симптомів, як другорядний метод підтримки під час терапії чи корекції, як інструмент розвитку уявлень про психічне здоров'я.

У перспективі доцільним є проведення незалежних системних досліджень, розробка більш ефективних додатків, що мають науково обґрунтовану методологію, залучення експертів у галузі суспільної охорони здоров'я щодо класифікації і регуляції додатків для самодопомоги.

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ
ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ СУЧАСНОГО ТЕХНІЧНОГО
ЗВО ПІД ЧАС КРИЗОВИХ УМОВ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ
УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

*Ю. І. Гулий, доцент; В. Ю. Теплова, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М.С. Жуковського «ХАІ»*

Соціалізація здобувачів вищої освіти в умовах воєнних дій враховує кризові умови життєдіяльності сучасної молоді, включаючи адаптацію до онлайн навчання; створення безпечного клімату для учасників освітнього процесу; взаємодію з викладачами; етнопсихологічні особливості спілкування тощо. Ця проблематика є актуальною в контексті наукової теми кафедри психології НАУ «ХАІ» (є відповідний комплекс наукових і навчально-методичних публікацій), яка стосується психологічного супроводу особистості здобувача вищої освіти сучасного технічного ЗВО.

У довоєнний час при аналізі названої соціалізації виділяються два основних комунікативних аспекти: налагодження взаємодії здобувачів з адміністрацією і викладачами та подолання соціально-психологічних бар'єрів у їх міжособистісному спілкуванні. Але в умовах воєнного часу процес соціалізації набагато ускладнився через підвищення рівня стресу, тривожності, психічної травматизації (з наявністю ПТСР тощо). Наприклад, за результатами опитування (М. Богдан і Ж. Романовська) серед здобувачів ЗВО (1-5 курс) було виявлено, що 43% респондентів мають високий рівень стресостійкості; 45% – межовий рівень; 12% – низький рівень. Більшість опитуваних пережили травмуючі події, що мають високий рівень стресогенності. Це ускладнює процес сприйняття освітньої інформації, може суттєво знизити працездатність, рівень професійної підготовки майбутніх фахівців тощо.

У цьому контексті дуже актуальною стає розробка комплексної багаторівневої системи надання відповідної психологічної допомоги здобувачам ЗВО щодо профілактики і регуляції негативних емоцій, стресових станів тощо.

ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІ В СУЧАСНИХ
УМОВАХ ЖИТТЯ

М. Д. Демідов, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: асистент каф. психології Волошина М. В.

Національний аерокосмічний університет

ім. М.С. Жуковського «ХАІ»

Проблема соціалізації є важливим питанням для всіх. Вчені можуть підтвердити те, що люди котрі відчувають самотність мають більший ризик до: постійної тривоги, депресії та хвороб з серцем. І вважати що данна ситуація не є такою поширеною не треба, кількість антисоціалізованих українців стає більшою. І саме значна частка молоді починає відчувати це.

Але для початку, що входить у поняття “молодь”? Це - соціально-демографічна група із характерними для неї віковими, соціально-психологічними особливостями. Даний етап в житті є доволі складним через значні психофізіологічні зміни та починається більш самостійний напрямо розвитку. Та соціалізація - процес освоєння ролей та очікуваної поведінки в стосунках із суспільством і розвитком задовільних зв'язків з іншими.

Тепер, які ж саме проблеми соціалізації існують в реальному часі? По-перше, різкі соціальні зміни у світі. Covid-19 котрий змусив усіх перейти на дистанційне навчання, роботу і проведення часу у житлі. Через що люди відвикли розмовляти та проводити час один з одним. Війна яка сильно вплинула взагалі на усі аспекти життя і котра продовжила онлайн навчання та перебування у стані шоку. По-друге, швидкий технологічний прогрес який допомагає людству, але через це молодь, все частіше вибирає використання техніки за для розваги з самим собою, а не з іншими. Розвиток того, що через соціальні мережі стирається грань реального та виникають парасоціальні стосунки.

Отже, подальше вивчення цієї проблеми та методів її рішення допоможе людству далі розвиватися та полегшити життя.

ОСОБЛИВОСТІ ФЕНОМЕНУ «ВІДКЛАДЕНОГО ЖИТТЯ» У
СУЧАСНИХ ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК

*О. В. Долгополова, доцент; Д. О. Гервасьова, здобувачка
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Завдяки соціальним мережам, ЗМІ та рекламі, сучасне суспільство безупинно шукає гедоністично орієнтованого способу життя. Проблема досягнення задоволення стає все більш актуальною в світі. Постійний режим очікування та заміна справжніх моментів щастя матеріальними можливостями заважають насолоджуватися миттєвим щастям. Цей феномен у психології називається «феномен відкладеного життя».

Феномен відкладеного життя у сучасних людей, незважаючи на його актуальність, досить мало вивчений. Тому питання щодо розрізнення ключових понять феномену відкладеного життя, його розвитку та функціонування залишаються відкритими. З урахуванням багатогранності цього явища, відкриваються великі можливості для подальшого дослідження.

В дослідженнях професора В.П. Серкіна описано «невроз відкладеного життя» як результат тривалої реалізації сценарію відкладеного життя у сучасних людей.

Люди з високим рівнем виразності феномену відкладеного життя не задоволені своїм поточним життям і проявляють слабку сформованість смисложиттєвих орієнтацій. У цих людей тимчасова перспектива характеризується негативним ставленням до минулого, незадоволеністю сьогоденням, а також суперечливим поглядом на майбутнє. Чим сильніше людина має намір "відкласти життя потім", тим більше вона прагне до досконалості. Чим вищий рівень виразності феномена, тим більша ймовірність його прояву у людини.

ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ СЕПАРАЦІЇ ВІД БАТЬКІВ
У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ
(В КОНТЕКСТІ ЦІННІСНО-СМИСЛОВИХ ОРІЄНТАЦІЙ)

*О. В. Долгополова, доцент; Ю. Довгаль, здобувачка
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

У психологічній науці зазвичай приділяють особливу увагу вивченню процесу формування відносин між людьми, їх становленню та вдосконаленню. Однак, у дослідженнях досі залишаються недостатньо досліджені питання, пов'язані з внутрішніми змінами, що відбуваються під час психологічної сепарації.

У юнацькому віці важливим фактором гармонійного розвитку особистості є перехід від недорослої дитячої позиції до зрілої дорослої особистості. На цьому етапі дорослішання людина зіштовхується з потребою адаптуватися до безлічі змін.

Пролонгована залежність дітей від батьків, явище інфантилізму та тенденція до затримки укладання самостійного життя може спричинити складну кризу у підростаючого покоління, потребує допомоги фахівця.

У вітчизняній психології психологічна сепарація була вивчена в рамках теорій розвитку особистості, таких як теорія В. Давидова та Л. Виготського, які акцентували увагу на взаємодії дитини зі своїм соціальним середовищем. Зарубіжна психологія розглядає психологічну сепарацію з різних підходів, включаючи теорію приросту і огляду, теорію прив'язаності та теорію експериментування.

Було встановлено, що сепараційна тривога є нормальною і необхідною реакцією дитини на відокремлення від батьків та формування своєї індивідуальності. Цей ресурс може допомогти юнакам та дівчатам адаптуватися до змін у відносинах з батьками та розвивати свої вміння самостійності та самоконтролю.

ОСОБЛИВОСТІ СПРИЙНЯТТЯ СІМЕЙНОЇ ПЕРСПЕКТИВИ
ЖІНКАМИ З РІЗНИМ СІМЕЙНИМ СТАТУСОМ

*О. В. Долгополова, доцент; Я. Кучмагра, здобувачка
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Сучасне суспільство перебуває на етапі розвитку, якому характерна присутність кризи у сфері сім'ї та шлюбу, а саме розуміння цінностей сім'ї та шлюбу змінюється та зазнає трансформації. Одним із проявів кризи є збільшення кількості розлучень на початкових етапах шлюбного життя, а також глибока незадоволеність сімейними стосунками, негативними емоціями та почуттям пригніченості. Під життєвими перспективами розуміються уявлення особистості про бажаного і усвідомлюваного майбутнього життя при досягненні певних цілей. Значну увагу даному питанню у своїх дослідженнях приділяли О. І. Донець, С. М. Гібнер, В. П. Кравець. Після зіткнення жінок із розлученням, вони переглядають свої уявлення про майбутнє у сімейній сфері, що призводить до зміни їх цінностей та бачення свого майбутнього життя.

Емоційно–оцінний аспект сімейних перспектив показує, що різниця між чоловіками та жінками у способі оцінки майбутнього сімейного життя стає менш помітною. Оптимізм та реалістичне мислення – це головні риси, які молоді надають значення своєму сімейному майбутньому. Організаційно–діяльнісний аспект відкриває у сучасних людей, незалежно від статі, бажання контролювати свою сімейну долю, створюючи її своїми власними зусиллями.

У ситуації змін у сім'ї та шлюбі як відкритої системи, що самоорганізовується, збільшуються можливості самореалізації в сімейній сфері. В той же час, готовність чоловіків та жінок змінюватися взаємодіючи з змінюючимся середовищем стає все важливішою. Цей процес включає переосмислення сімейних цінностей, постановку реалістичних цілей у подружніх та батьківських відносинах, гармонізацію емоційного ставлення до майбутнього сімейного життя та, на основі цього, трансформацію стилів шлюбно–сімейної поведінки.

УМОВИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ У
ПРОЦЕСІ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

О. О. Єгорова, здобувачка вищої освіти
М. В. Волошина, асистент кафедри психології
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

Дослідження в сучасній освітній практиці часто спрямоване на пошук шляхів соціальної інтеграції та розвитку комунікативних компетенцій у дітей з різними освітніми потребами, зокрема в контексті інклюзивної освіти. Використання інклюзивного підходу в освіті ставить перед педагогами нові завдання, зокрема в розвитку соціальних навичок та комунікативної компетенції у всіх дітей, включаючи тих, хто має обмеження чи особливі потреби.

Це дослідження спрямоване на вивчення педагогічних умов розвитку комунікативної компетенції у дітей молодшого шкільного віку в інклюзивних класах. Однією з основних гіпотез є те, що комунікативні вміння у дітей із проблемами слуху, які навчаються в інклюзивних класах, можуть бути менш розвинуті порівняно з їхніми однолітками без таких обмежень.

Результати показали позитивну динаміку у розвитку комунікативних компетенцій дітей з проблемами слуху в інклюзивних класах. Крім того, була розроблена технологія розвитку комунікативних навичок для цієї категорії дітей, яка була успішно апробована і показала свою ефективність.

Отже, це дослідження має практичне значення для педагогів, психологів та соціальних працівників, які працюють з дітьми з різними освітніми потребами. Використання отриманих результатів може допомогти покращити процес навчання та соціальної адаптації цієї категорії дітей.

ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ У ЛЮДЕЙ З
НЕРОВОЮ АНОРЕКСІЄЮ

*С. Б. Жарікова, доцент; А. Т. Яковлева, здобувачка
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Нервова анорексія – це серйозний психічний розлад, що характеризується порушенням харчової поведінки та спотворенням образу тіла, який становить значущу загрозу для фізичного та психічного здоров'я індивіда. Крім того, дослідженнями доведено, що люди з цим діагнозом також мають труднощі з емоційною регуляцією – здатністю усвідомлювати, власні емоції та керувати ними. Таким чином, дослідження емоційної регуляції у людей з нервовою анорексією набувають все більшої актуальності задля розуміння механізмів даного розладу та розробки ефективних методів його лікування.

Емоційна регуляція є ключовим аспектом психічного здоров'я та адаптації до стресових ситуацій. Дослідження показують, що особи з нервовою анорексією часто мають алекситимію – нездатність ідентифікувати та описувати свої емоції, а також труднощі у встановленні адекватних стратегій для їх регулювання. Серед найуживаніших дезадаптивних стратегій виділяють уникнення, заперечення, самоконтроль. Хворі часто більш чутливі до негативних емоцій, таких як тривога, гнів і смуток. Їм важко справлятися з напружними станами, що, зазвичай, призводить до аутоагресивної поведінки, а саме, до самопошкодження або зловживання психоактивними речовинами. Також, люди з нервовою анорексією схильні сильніше реагувати на емоційні стимули, ніж люди без даного діагнозу.

Вивчення особливостей емоційної регуляції у людей з нервовою анорексією є важливим кроком у напрямку розуміння цього складного психічного розладу. Надбані знання можуть служити основою для подальших досліджень та розвитку ефективних методів лікування, спрямованих на покращення якості психічного та фізичного стану осіб, що стикаються з нервовою анорексією.

ЗВ'ЯЗОК ЗАХОПЛЕНОСТІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЯМИ З

ЦІННОСТЯМИ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІПІ

Д. С. Коваленко, здобувачка вищої освіти

В. В. Риженкова, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М. С. Жуковського «ХАІ»

Сучасне суспільство швидко розвивається, зокрема завдяки інформаційно-комунікаційним технологіям та Інтернету, який став невід'ємною частиною життя.

Цей швидкий розвиток має свої наслідки, зокрема, відмічається зростанням захопленості інтернет-технологіями серед підлітків. Однак, це захоплення може мати деструктивний характер, що потребує уваги та вивчення.

Дослідження залежності між рівнем захопленості інтернетом та цінностями у підлітків показало цікаві висновки. Ті, хто має просоціальні цінності, частіше виявляють продуктивне використання Інтернету, в той час як ті, хто прагне до особистого успіху, використовують Інтернет для досягнення своїх цілей. Це свідчить про те, що інтернет-залежність може бути пов'язана з особистісними цінностями та мотивацією.

Також виявлено, що інтернет-залежність може впливати на цінності підлітків. Наприклад, ті, хто мають високий рівень залежності, частіше віддають перевагу цінностям, пов'язаним із гедонізмом, досягненнями та владою, тоді як ті, хто мають більш просоціальні цінності, більш уникають цінностей, що пов'язані з конформізмом та безпекою.

Узагальнюючи отримані результати, можна зазначити, що важливо розвивати у підлітків продуктивні форми використання Інтернету, сприяти їхній особистісній стійкості та просоціальним цінностям.

Такі заходи можуть допомогти у зменшенні негативного впливу Інтернету на підліткову адаптацію та соціальну поведінку.

СПІВВІДНОШЕННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ
ЗДОБУВАЧІВ З АКАДЕМІЧНОЮ УСПІШНІСТЮ

Д. О. Коткова, здобувачка вищої освіти

С. І. Алдакімова, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

У сучасному світі, де швидкість комп'ютеризації та інноваційний розвиток мають ключове значення, професійність та конкурентоспроможність стають не лише важливими для особистого розвитку, а й для процвітання суспільства в цілому. Важливо враховувати, що продуктивність та успішність діяльності особистості залежать від впливу різних чинників, серед яких ціннісні орієнтації мають значне значення.

Ціннісні орієнтації визначають життєві цілі людини, її спрямованість та прагнення. Останнім часом зросло зацікавлення у вивченні ціннісних орієнтацій через появу змін у суспільстві та розмивання меж цінностей. Ці поняття є важливими для розвитку особистості, особливо коли мова йде про її професійний розвиток.

Дослідження з цієї теми показали, що успішність здобувачів в університетах частково залежить від їхніх ціннісних орієнтацій. Дослідження проводилися з використанням методики "Тест смисложиттєвих орієнтацій", яка дозволила визначити ціннісні установки здобувачів. Виявлено, що здобувачі з високими рівнями свідомості життя схильні до більшої успішності в навчанні. Здобувачі з низьким рівнем ціннісних орієнтацій частіше виявляли незначний інтерес до майбутнього та вірять у вплив долі на своє життя. У порівнянні з ними, здобувачі з високими рівнями ціннісних орієнтацій мають більш розвинуті цілі в майбутньому та вірять у власну здатність контролювати своє життя.

Отже, результати цього дослідження підтверджують, що ціннісні орієнтації можуть впливати на успішність здобувачів. Такі висновки можуть бути важливими для розробки програм підготовки здобувачів та підвищення конкурентоспроможності на ринку праці.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЕГО-ІДЕНТИЧНОСТІ
МОЛОДІ В УМОВАХ КРИЗОВОГО РОЗВИТКУ
СУСПІЛЬСТВА

В. В. Котова, здобувачка вищої освіти

*Науковий керівник: канд. психол. наук, доцент О. Д. Научитель
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Метою дослідження було виявити як кризовий стан суспільства позначається на формуванні особистісної ідентичності молоді.

Було встановлено наступне.

По-перше, у молодих людей відбувається певна диференціація щодо уявлення, переконання, цінностей та інтересів, які дають їм змогу відповісти на питання «Хто Я?». Одна частина молодих людей може чітко відповісти собі на це питання, тобто в неї вже відбулося усвідомлення своєї особистісної ідентичності. Друга – ніби зупинилася, стоїть на роздоріжжі і не може сама собі відповісти на це питання. У третьої – повна відсутність чіткого уявлення або пошуку своєї самоідентичності.

По-друге, характерним є і той факт, що у молоді повністю відсутні такі рівні его-ідентичності при яких, цей процес відбувався би раніше або швидше, ніж у більшості інших людей; або уявлення про себе як когось іншого, ніж тим ким вона є насправді, або є приховування своєї справжньої ідентичності. Якщо враховувати і біологічну стать молоді людини, то рівень проявів досягнутої его-ідентичності є частішим не тільки в порівнянні з дифузною, а і з мораторієм.

По-третє, при досягнутої его-ідентичності всі его-статуси, тобто ясність та стійкість усвідомлення власного «Я» виражені майже рівномірно. При его-ідентичності на рівні мораторій серед его-статусів явно домінують: відповідальність за вибір та усвідомлення власних цілей. Якщо его-ідентичність є на рівні дифузної, то усвідомлення життєвого шляху та відповідність собі грають більш важливу роль в порівнянні з іншими его-статусами.

ОСОБЛИВОСТІ СПІВВІДНОШЕННЯ ТРИВОЖНОСТІ
ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ З РІЗНИМИ ТИПАМИ
ТРИВОЖНОСТІ

*С. В. Кузьміна, ст. викл. каф. 704
Національний аерокосмічний університет
ім. М. С. Жуковського «ХАІ»*

Тривога - емоційний стан гострого болісного безмістовного занепокоєння, пов'язаного у свідомості індивіда з прогнозуванням невдачі, небезпеки або ж очікування чогонебудь важливого, значного для людини в умовах невизначеності, інакше, тривога - це розподіл усіх переживання невдачі .

Тривожність є досить складним утворенням. На психологічному рівні вона різноманітно відображається в поведінковій, емоційній та когнітивній сферах особистості. Тому з віком збільшується кількість способів регуляції дезадаптивних тривожних станів, інформація щодо конструктивного самовідновлення, оптимізації свого стану завдяки самостійному використанню прийомів формування позитивних психоемоційних станів відсутня у більшості із опитаних студентів.

Переважають так звані «природні способи регуляції», відомі багатьом та прості у використанні.

Надмірна тривожність не лише заважає продуктивній навчальній діяльності студента, повноцінному спілкуванню, але й робить молоду людину більш схильною до стресу.

Тривожність – складне, багатокomпонентне утворення у структурі психіки, що досить часто свідчить про дисгармонійне функціонування людини.

В зв'язку з цим, постає нагальна необхідність своєчасного проведення психодіагностичної та корекційної роботи щодо зниження її високого рівня у студенської молоді, а також з метою забезпечення повноцінного особистісного розвитку.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК АКЦЕНТУАЦІЙ ХАРАКТЕРУ ТА
КОПІНГ-ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКІВ

С. В. Кузьміна, ст. викл. каф. 704

А. О. Сушко, здобувачка вищої освіти

*Національний аерокосмічний університет
ім. М. С. Жуковського «ХАІ»*

Повсякденне життя сучасної людини наповнене всілякими складними ситуаціями, що вимагають своєчасних і адекватних рішень. У період дорослішання підліток відчуває вплив ряду стресових факторів, що призводять до різних проблем як в емоційному, так і в інтелектуальному плані, зниження адаптаційного потенціалу. Становлення копінг-поведінки припадає на підлітковий вік, що згодом і визначає життєвий стиль особистості. У зв'язку з цим залишається відкритим питання про роль ресурсів у боротьбі з важкими життєвими ситуаціями у підлітковому віці.

У дослідженнях, присвячених вивченню копінг-поведінки у підлітковому віці, аналізується роль таких ресурсів, як сприйняття соціальної підтримки, локус контролю, інтелект (Сієрральта, 2000), тривожність, емоційна стійкість, самооцінка (Кисельова, 2007), відповідальність, профіль особистості (Михайлюк, 2006). Подолання підлітка з життєвими труднощами, продуктивна взаємодія із середовищем, і навіть успішність адаптації загалом може визначатися і особливостями характеру. Акцентуації характеру як копінг-ресурс у підлітковому віці недостатньо представлені у дослідженнях.

Нами було проведено власне дослідження цього питання, на підставі чого можна зробити наступні висновки. Отримані результати не дозволяють на даному етапі зробити більш менш однозначні висновки про роль акцентуацій характеру у подоланні життєвих труднощів у підлітків. Невисокі значення коефіцієнтів кореляції не дозволяють розглядати акцентуацію характеру як достовірні предиктори вибору стратегій та стилів подолання. Проведене дослідження наголошує на актуальності питання в психологічній практиці про надання психологами допомоги підліткам в усвідомленні механізмів формування їхньої власної поведінки та розвитку ресурсів.

ОБРАЗ ІДЕАЛЬНОГО ПЕДАГОГА У ЗДОБУВАЧІВ ДЕННОЇ
ТА ЗАОЧНОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ

Н. В. Кузніченко, здобувачка вищої освіти

Т. В. Худоба, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

У сучасному навчальному середовищі виникла проблема формування у здобувачів соціально-поведінкових спеціальностей цілісного уявлення про ідеального викладача.

Це питання набуло особливої актуальності через різноманітність підходів до вивчення різних аспектів особистості педагога та значення цього образу як важливого фактора у формуванні майбутньої професійної діяльності.

Недостатньо дослідженим залишається процес формування ідеальних уявлень про педагога в системі особистісно-професійної підготовки майбутніх психологів.

Аналізуючи результати дослідження, виявлено, що здобувачі різних форм навчання мають різні уявлення про ідеального викладача.

Для здобувачів денної форми навчання характерними рисами ідеального педагога є упевненість у собі, настійливість, спроможність до співпраці та лідерство, відповідальність та доброта.

У той же час здобувачі заочної форми навчання виділили додаткові аспекти, такі як реалістичність у судженнях і діях, критичність і незалежність.

Такі відмінності у відповідях здобувачів вищої освіти свідчать про різні уявлення про ідеального викладача та вказують на необхідність узгодження підходів до формування образу педагога в освітніх програмах.

СТИЛІ ПОВЕДІНКИ В КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЯХ
СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ
СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

*К. Г. Максименко, здобувачка вищої освіти
Українська інженерно-педагогічна академія*

Розвиток сучасної вищої школи вимагає нових підходів до навчання і виховання студентів, майбутніх спеціалістів. Вступ до вищої школи приводить до значних змін життя, соціального статусу, поглядів, системи взаємин з оточенням. Проблема особистісного та професійного розвитку студентів вимагає створення для них сприятливих умов адаптації до змін у житті та стійкості до стресових умов.

Конфлікт – відсутність згоди між двома або більше сторонами. У студентському віці стилі поведінки у конфліктній ситуації залежать від багатьох обставин, у тому числі від рівня особистісної та ситуативної тривожності.

Було проведено дослідження рівня тривожності та стилів поведінки у конфліктній ситуації серед студентів технічних та юридичних спеціальностей. Використовувались наступні методики: тест К. Томаса, методика діагностики схильності особистості до конфліктної поведінки; шкала реактивної та особистісної тривожності Спілбергера-Ханіна.

У результаті дослідження взаємозв'язку стилів поведінки студентів у конфліктних ситуаціях з рівнем тривожності було встановлено що, незалежно від напрямку навчання, чим більший рівень ситуативної або особистісної тривожності має досліджуваний, тим менше він схильний до такого стилю поведінки у конфліктній ситуації як співробітництво.

Студенти юридичного напрямку освіти схильні до суперництва у конфліктній ситуації і мають дещо вищий рівень тривожності ніж студенти технічного напрямку. Студенти технічного напрямку обирають у вирішенні конфліктної ситуації такі стилі поведінки як співробітництво та уникання конфлікту.

Таким чином, існує певний взаємозв'язок між рівнем особистісної або ситуативної тривожності та стилем поведінки людини у конфліктній ситуації.

ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ДОШКІЛЬНИКІВ
В УМОВАХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ В УКРАЇНІ

Д. Ю. Некрасова, здобувачка вищої освіти

Науковий керівник: канд. психол. наук, доцент Ільїна Н. М.

*Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка*

Українці нині переживають складні часи війни – основним питанням для пересічного українця стає виживання, а тема безпеки стає ключовою для психічного здоров'я людини через загрозу втрати життя.

У дошкільному віці формування всебічно розвиненої активної особистості має насамперед базуватись на вихованні у дитини почуття власної гідності, поваги до себе, усвідомлення своєї самоцінності, віри у власні сили. Проте, на заваді розвитку особистості цьому постає тривога дитини, її стурбованість, страх, які є невід'ємними від інших людських емоцій проявами психічного життя – такими ж, як радість, здивування чи захоплення.

На формування емоційної стійкості у дітей у воєнний та невоєнний час впливає розвиток емоційної сфери, що відбувається поступово, своєчасно, із врахуванням вікових особливостей. Саме у воєнний час усі емоції, почуття загострюються і, якщо дитина ще не навчилася приймати емоції або батьки не вміють приймати її страхи, агресію, або є установки, які говорять про те, що агресувати чи плакати погано – це все може нашкодити дитині.

Низка провідних науковців (Ю. Бондаренко, О. Буковська, К. Дуванська, В. Журов, К. Ігнатенко, В. Коваленко, Л. Ковальчук, та ін.) досліджували проблеми особливостей емоційної сфери, соціалізації людини в умовах війни.

Практичне значення отриманих результатів дослідження полягає у вдосконаленні організаційних підходів до подолання негативних проявів емоційної сфери та психічних реакцій у дітей дошкільного віку на військові події в Україні; розробленні системи корекційної роботи, що містить розроблення конспектів занять, комплексу ігор для дітей старшої групи; практичних рекомендацій з теми дослідження.

СПЕЦИФІКА ШКІЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ
(НА ПРИКЛАДІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ)

М. В. Парамонова, здобувачка вищої освіти

К. О. Швидка, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

Проблема шкільної адаптації має величезне значення через те, що успішна адаптація дитини до навчання у школі визначає її подальший успіх у житті. У початкових класах зазвичай від 15 до 40% учнів мають проблеми з адаптацією до шкільного середовища, а цей показник, на жаль, має тенденцію до зростання. Ці труднощі можуть вплинути на академічні досягнення, соціальні відносини та подальший вибір професії дитини.

У науковій літературі шкільна адаптація розглядається як процес і результат активного пристосування дитини до нового навчального середовища. Модель Т.В. Дорожівця визначає три сфери шкільної адаптації: академічну, соціальну та особистісну.

Для вивчення особливостей адаптації молодших школярів протягом чотирьох років навчання у початковій школі було проведено дослідження, в якому використовувалися різні психодіагностичні методики.

Результати показали, що середні значення тривожності та коефіцієнта дезадаптації зростають до третього класу, а самооцінка та мотивація знижуються. Більшість дітей (від 68,2% до 71,5%) мають незначні труднощі в адаптації, але від 13,5% до 15% зазнають труднощів, що ускладнюють навчання та особистісний розвиток.

Отримані дані підтверджують необхідність психолого-педагогічного супроводу шкільної адаптації протягом всього часу навчання у початковій школі.

ВПЛИВ МОТИВАЦІЇ НА ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

А. С. Приходько, здобувачка вищої освіти

Науковий керівник: асистент каф. психології М. В. Волошина

Національний аерокосмічний університет

ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

Мотивація є дуже важливою складовою професійної діяльності. Мотивація праці – це сукупність факторів, що спонукають до активної трудової діяльності, заснованої на задоволенні важливих для людини потреб.

Професійна мотивація поділяється на зовнішню та внутрішню. Внутрішня – це коли людина має бажання досягати успіху та задоволення від процесу. Зовнішня виникає від зовнішніх факторів, наприклад: винагороди, премії, визнання оточуючих.

Мотивація тісно пов'язана з емоційною сферою особистості. Причому як позитивні, так і негативні емоції мотивують, спонукають людину до певних дій, а мотив, який втілює позитивний емоційний стан особистості, виступає як каталізатор процесу самореалізації і перетворюється на інтерес.

Забезпечення ефективної мотивації в професійній сфері має стратегічне значення для досягнення високих результатів, задоволення від роботи та створення позитивного та продуктивного робочого середовища.

На основі аналізу теоретичних матеріалів можна зробити висновок, що мотивація допомагає визначити цілі та завдання, впливає на задоволеність роботою.

Коли люди відчувають внутрішню мотивацію й задоволені своєю роботою, стимулюються позитивні емоції та бажання працювати. Чим вона вища, тим кращі результати та досягнення в кар'єрі.

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ ТА АКТИВІЗМУ В
ЗБЕРЕЖЕННІ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОМФОРТУ

В. Г. Слободяник, к. т. н., доцент

Ю. А. Скалецький, здобувач рівня магістр

Українська академія друкарства, м. Львів

В сучасному світі питання збереження природи та збалансованого розвитку стає все більш актуальним. Розуміння важливості екологічної освіти та активізму стає не лише питанням збереження навколишнього середовища, але і ключовим аспектом психологічного комфорту людей. Розглянемо роль екологічної освіти та активізму у збереженні психологічного комфорту, зосереджуючись на їх впливі на свідомість, емоції та ставленні людей до навколишнього середовища. Екологічна освіта відіграє ключову роль у формуванні свідомого ставлення до природи та її ресурсів. Широкий доступ до інформації про кліматичні зміни, причини забруднення навколишнього середовища та шляхи їх подолання сприяє формуванню екологічної свідомості серед населення. Це впливає на психологічний комфорт, забезпечуючи відчуття контролю та відповідальності за стан довкілля.

Поряд із екологічною освітою, активізм в сфері охорони навколишнього середовища має важливе значення для збереження психологічного комфорту. Участь у екологічних ініціативах, акціях та громадських заходах не лише сприяє залученню уваги до екологічних проблем, а й зміцнює відчуття спільності та мети, що є важливими складовими психологічного комфорту.

Отже, роль екологічної освіти та активізму в збереженні психологічного комфорту надзвичайно важлива. Шляхи формування екологічної свідомості та участь у громадських заходах для захисту природи мають безпосередній вплив на емоційний стан, самопочуття та відчуття задоволення від життя. Тому подальший розвиток та підтримка цих напрямів є необхідними для забезпечення як фізичного, так і психологічного благополуччя наших суспільств.

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ГУМОРУ ТА
ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ, ЩО ВИНИКАЮТЬ У
ДІВЧАТ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ З ПОСТТРАВМАТИЧНИМ
СТРЕСОВИМ РОЗЛАДОМ

*А. О. Сушко, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Людина зазнає негативних емоцій протягом життя, що спричиняє розвиток захисних механізмів в її психіці, особливо під час воєнних конфліктів. Термін "психологічний захист" та "захисні механізми" були введені З. Фрейдом і модернізовані й інтерпретовані іншими психологами протягом багатьох років.

Сучасні дослідження підтверджують, що гумор може функціонувати як захисний механізм для психіки людини. Він допомагає відвести увагу від стресу та негативних подій, сприяє фізіологічному розслабленню та зниженню рівня стресу. Однак ефективність гумору як захисного механізму може варіювати залежно від контексту та індивідуальних реакцій людини.

Досліджено особливості взаємозв'язку між гумором та психологічним захистом, що виникають у дівчат юнацького віку з посттравматичним стресовим розладом. Дівчата без ПТСР мають більш стійкий, агресивний, інфантильний характер боротьби зі стресом, що йде в протиріч аффіліативному стилю гумору. У той час, коли дівчата з ПТСР мають емоційно – пасивні способи подолання стресу, такі як: ігнорування проблеми, планування рішення і т.д. Це може свідчити про те, що у дівчат через ПТСР слабке вираження емоційного стану. Принижуючий та аффіліативний стилі гумору мають невелику схожість і саме через ці два стилі гумору досліджувані з ПТСР добиваються соціальної підтримки, також використовують ці види гумору з ціллю прийняти відповідальність, однак це призводить до прийняття ситуації як такої, що треба побороти будь яким методом. Також виявлено можливість прояву самопідтримуючого та аффіліативного стилів гумору як вираз звернення до нових цінностей, однак це не дає простору для використання агресивного стилю гумору.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ
ТОЛЕРАНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ

О. М. Тиньков, доцент

*О. М. Адамович, здобувач вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Процес глобальної трансформації суспільства ускладнює адаптацію випускників вищих навчальних закладів. З одного боку, це пов'язано з постійно зростаючими вимогами до знань і навичок молодих спеціалістів, а з іншого – молоді спеціалісти мають бути психологічно готові до нових викликів у професійному світі. ставлення до нього себе та суспільства, потрібно швидко вчитися і переучуватися. Недостатнім, на наш погляд, є вивчення психологічної толерантності з точки зору підготовки студентів ЗВО, а саме студентів–психологів, адже саме вони в майбутньому будуть безпосередньо надавати допомогу, підтримку людям, які опинились в складних життєвих ситуаціях.

Метою нашого дослідження є дослідження особливостей психологічної толерантності студентів ЗВО. Відповідно до мети визначено такі завдання дослідження:

- визначити зміст поняття «психологічна толерантність» та її складових.

- емпірично дослідити рівень психологічної толерантності студентів–психологів, порівняти його з рівнем толерантності студентів інших спеціальностей ЗВО.

- дослідити зв'язок між рівнем психологічної толерантності та індивідуально–психологічними характеристиками студентів ЗВО.

Висновки з дослідження. Толерантність є складним, багатовимірним і багатокомпонентним явищем, що проявляється на різних рівнях, типах і формах. Основний психологічний зміст толерантності може проявлятися в особистісному, когнітивному, емоційному та поведінковому вимірах. Вона є важливою складовою життєвої позиції зрілої особистості та умовою її успішної адаптації.

ВПЛИВ АКЦЕНТУАЦІЙ ХАРАКТЕРУ НА ВИБІР
МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ ШКОЛЯРАМИ

О. М. Тиньков, доцент

М. О. Лучко, здобувач вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

В даний час багато підлітків у віці 14-17 років вже зробили свій перший професійний вибір, який може вплинути на їхнє майбутнє ставлення до праці. Актуальність цього питання полягає в тому, що цей вибір припадає на один з найскладніших соціальних і біологічних періодів життя людини. Це і зміна соціальних ролей, і перехід від системи залежності дитинства до системи залежності дорослого життя, і необхідність передбачити сумісність своїх здібностей з вимогами обраної професії, і статеве дозрівання. Всі ці фактори висувають особливі вимоги до адаптаційних механізмів людини, щоб забезпечити її здатність успішно справлятися з викликаними ними психічними навантаженнями.

Метою нашого дослідження є дослідження параметрів акцентуацій, що впливають на професійне самовизначення старшокласників. Відповідно до мети визначено такі завдання дослідження:

- здійснити аналіз підходів до професійного самовизначення підлітків;
- провести емпіричне дослідження впливу акцентуацій характеру на вибір майбутньої професії школярами.

Висновки з теоретичної частини дослідження. Школярі з різною акцентуацією характеру вже у віці 14-17 років мають чітко сформовані, акцентуовані риси, що загалом відповідають дорослому віку. Це говорить про те, що акцентуація особистості підлітка передбачає вибір певної професійної діяльності. Підлітки з істеричними рисами особистості віддають перевагу управлінським і творчим професіям, і ця спрямованість може бути компенсаторною. Підлітки з меланхолійним акцентом частіше обирають професії, пов'язані з природою та художніми образами.

ПРОЯВИ ПЕРФЕКЦІОНІЗМУ СТАРШОКЛАСНИКІВ В
ПРОЦЕСІ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

О. М. Тиньков, доцент

Ю. О. Ставрова, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

Характер є однією з основних структур індивідуальності, що фіксує в собі специфіку переходу від психобіологічних і загально-психологічних закономірностей до соціопсихічних процесів. Це індивідуальне поєднання стійких психічних особливостей людини, що обумовлюють типовий для даного суб'єкта спосіб поведінки в певних життєвих умовах і обставинах. Позитивними рисами перфекціонізму є наполегливість, скрупульозність і організованість, прагнення досягти високих цілей.

Метою нашого дослідження - визначити наявність зв'язку між перфекціонізмом і показниками емоційної сфери особистості старшокласника. Відповідно до мети визначено такі завдання дослідження:

- вивчити стан проблеми перфекціонізму;
- виявити статеві і вікові особливості перфекціонізму особистості;
- дослідити зв'язки між перфекціонізмом і показниками емоційної сфери особистості старшокласника

Висновки з дослідження. Перфекціоністи – це наполегливі, скрупульозні і організовані люди, які прагнуть досягти високих цілей; у своїй діяльності вони керуються штучно виробленим для себе чином досконалості; всі перфекціоністи встановлюють для себе або для інших надзвичайно високі стандарти. Існує тісний зв'язок між перфекціонізмом і успішністю навчальної діяльності старшокласників. Вищі відмітки, які отримують учні, пов'язані з більш значущими показниками перфекціонізму. Це стосується не лише загального (сумарного) перфекціонізму, але й деяких його різновидів, особливо перфекціонізму, орієнтованого на себе. Виявлений зв'язок між схильністю до перфекціонізму і тривожністю особистості.

АДРЕНАЛІНОВА ЗАЛЕЖНІСТЬ ПІД ЧАС ВІЙНИ

*І. Є. Тихонова, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»*

В умовах війни з'являється постійне відчуття небезпеки, ризику та загрози життю. Це все провокує викид адреналіну у крові, що призводить до адреналінової залежності в українців.

Як це простежується? Поява бажання почути або навіть побачити вибух під час кожної сирени, або відчувати дискомфорт коли її немає. Більшість людей такий стан не розуміє чи не готові прийняти, адже майже кожна повітряна тривога – це чиясь трагедія. Саме нестача емоцій стає причиною адреналінової залежності тому, що емоції дають нам відчуття, що ми живі.

Однак такий стан є небезпечним тому, що може призводити до надмірного стресу, панічних атак, апатії, депресії. Крім того, постійне переживання ейфорії від адреналіну може призвести до зниження відчуття задоволення від звичайних, повсякденних речей.

Першими в групі ризику на отримання адреналінової залежності є наші герої - військові, які перебувають на фронті. Саме викид цього гормону в умовах ведення бою стає психологічним стимулятором стресостійкості, хоробрості, безстрашності у бійців ЗСУ. Бажання демобілізованих військових повернутися на фронт часто пов'язане саме з «адреналіновим голодом», але в умовах війни воно виправдане бажанням здолати ворога. Після екстремального досвіду психіка втомлюється, а після повернення до цивільного життя, здається, ніби людина мертва всередині та не відчуває смаків життя і минулого спектру емоцій. У цивільному житті у військових немає моментів, коли вони на «межі» між життям та смертю.

Як же цього позбутися? В першу чергу, потрібно зрозуміти, що це закономірні відчуття людини відповідно до умов перебування. Проте, найкращим варіантом боротьби з цим станом є психотерапія, саморегуляція та виклик адреналіну у безпечному середовищі.

СПЕЦИФІКА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ
ТА КРЕАТИВНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ

К. М. Фаворова, доцент

*О. А. Васіна, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М.С. Жуковського «ХАІ»*

Багато авторів вказували на те, що емоційний інтелект може розвиватися в ході групової роботи, особливо творчої, тому ми розробили груповий тренінг для розвитку емоційного інтелекту та креативності старшокласників. У ході тренінгу старшокласники мають можливість підвищити рівень емоційного інтелекту та креативності, а саме: розвинути навичку рефлексії (осмислення своїх емоцій, аналіз своїх вчинків, мотивів), комунікативні здібності всередині групи (класу), здатність розуміти та аналізувати свої емоції та емоції інших людей; набути знання про емоції, активувати творче мислення; вивчити креативний процес, розвинути здатність бачити ситуацію з різних сторін, дивитися на неї під іншим кутом і навичку подолання бар'єрів прояву креативності; сформувати та розвинути навичку управління креативним процесом та активної участі в ньому.

Враховуючи особливості підліткового та юнацького віку, пов'язані з підвищенням інтелектуального розвитку, прискорюється розвиток та уяви.

Емоції відіграють значну роль у процесі мислення, у тому числі творчого: наводять його в рух, впливають на якість та втікання розумової діяльності. Бажання втілити у творчому форматі особистий досвід переживання емоцій може стати рушійною силою креативності. Емоції впливають на розвиток асоціативного мислення та народження метафор.

З проведеного дослідження можна зробити короткий висновок про те, що, підвищуючи рівень міжособистісного та загального емоційного інтелекту, ми позитивно впливатимемо ще й на зростання такого показника креативності як гнучкість, і навпаки: розвиток гнучкості позитивно впливає на рівень міжособистісного та загального емоційного інтелекту.

СПЕЦИФІКА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ
ТА КРЕАТИВНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ

К. М. Фаворова, доцент

К. Є. Колихалова, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

Дослідження формування та розвитку теорій емоційного інтелекту в психології свідчать про поступову еволюцію у розумінні і визначенні цього поняття. Теорії емоційного інтелекту концентруються на важливості розвитку цього навичку в особистісному і соціально-психологічному контекстах.

Взаємозв'язок емоційного інтелекту та тривоги зумовлений тим, що тривожність є емоційним переживанням, отже через розуміння та управління емоціями можна навчитися контролювати тривожні прояви. Людина, що володіє високим емоційним інтелектом, здатна розібратися в природі своїх негативних емоцій, зрозуміти їх причину і, найголовніше, екологічно для себе і оточуючих прожити їх, тим самим знизивши рівень своєї тривожності.

Було організовано та проведено емпіричне дослідження, результатом якого є наявність зворотних досить сильних кореляційних зв'язків між параметрами емоційного інтелекту та рівнем тривожності, що підтверджує висунуту гіпотезу про наявність взаємозв'язку між емоційним інтелектом та тривожністю. Також було встановлено, що групи, розділені за статтю та віком, мають різний характер зв'язку між компонентами емоційного інтелекту та рівнем тривожності. Було розроблено програму групового консультування «Емоційний світ особистості», яка спрямована на розвиток емоційного інтелекту підлітків та молодих людей. За допомогою цікавого навчального матеріалу та спеціально підібраних вправ юнаки та дівчата можуть розвинути емоційну грамотність, інтерес до власного світу емоцій та емоційного світу інших людей, навчитися керувати своїми емоціями.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАДОВОЛЕНОСТІ ШЛЮБОМ У ЖІНОК ІЗ
ТРИВОЖНО-ДЕПРЕСИВНОЮ СИМПТОМАТИКОЮ

К. М. Фаворова, доцент

С. О. Литвиненко, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

У психологічному знанні шлюб – це результат оцінювання і переживання як своїх потреб, але і потреб партнера. Задоволеність шлюбом характеризується думками та почуттями подружжя по відношенню один до одного.

Найбільш ефективною психотерапією для подружніх пар із тривожно-депресивною симптоматикою є когнітивно-поведінкова психотерапія. Найбільш ефективною формою проведення психотерапії є спільна подружня терапія, що підтверджують різноманітні психологічні дослідження. У ході емпіричного дослідження було отримано дві факторні моделі задоволеності шлюбом жінок. Факторна модель задоволеності шлюбом жінок із тривожно-депресивною симптоматикою характеризується проявом особистісної автономії у ній, порушеннями у сексуальній сфері, незадоволеністю шлюбними відносинами. Факторна модель задоволеності шлюбом жінок без тривожно-депресивної симптоматики характеризується виконанням сімейних обов'язків, а також цінністю духовної та сексуальної привабливості чоловіка.

Було розроблено та проведено психокорекційну програму, спрямовану на зниження тривожно-депресивної симптоматики у жінок з метою підвищення якості задоволеності шлюбом. В результаті проведеної психокорекційної програми у клієнтки знизилася тривожно-депресивна симптоматика, зникли порушення у сексуальних відносинах, задоволеність шлюбом підвищилася.

СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ
ІДЕНТИЧНОСТІ УЧАСНИКІВ ІНТЕРНЕТ-СПІЛЬНОТ

Д. Я. Цілуйко, здобувачка вищої освіти
П. А. Чернявська, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

З розвитком та ускладненням інформаційних технологій сучасній людині практично неможливо уявити життя без глобальної мережі, мобільних пристроїв, електронних відео-, аудіо-, інформаційних додатків.

Розвиток цих технологій зумовлює процес створення одного єдиного простору, веб-простору, що включає такі ключові характеристики, як взаємозалежність, відкритість, доступність, поширеність. Це знижує, а в деяких випадках зовсім скасовує необхідність фізичних контактів між учасниками низки процесів.

Дослідження проводилося у форматі глибинного інтерв'ю з учасниками веб-спільноти студентського наукового товариства інституту соціально-гуманітарних технологій та комунікацій. Автори розділили учасників на "віртуальних" та "реальних", щоб вивчити їхні сприйняття та ідентичність у веб-просторі.

Результати дослідження показали, що учасники інтернет-спільноти відчують причетність до групи та виявляють активність у веб-середовищі. Вони різним чином сприймають культурну інформацію та демонструють різні рівні ідентичності, залежно від свого статусу у групі та активності в ній.

Отримані результати свідчать про те, що інтернет-спільноти формують групову ідентичність учасників, але ця ідентичність може мати різні характеристики в залежності від ступеня включеності учасника у веб-середовище та його активності в спільноті.

ЕМОЦІЙНИЙ СТАН ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЯК ФАКТОР
УСПІШНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Л. Г. Харькова, здобувачка вищої освіти

*Харківський національний педагогічний
університет імені Г. С. Сковороди*

У століття науково-технічного прогресу і цифрових технологій, коли якість спілкування зазнає значних зміни через підміну безпосереднього контакту в різних сферах діяльності опосередкованими комунікаціями, емоційні переживання для людини зберігають свою необхідність і доцільність як один із джерел збагачення внутрішнього світу особистості та пізнання навколишнього насправді. Саме різноманіття емоційних проявів людини, їх інтенсивність, глибина та тривалість дозволяють перетворювати навколишнє середовище в суб'єктивний індивідуальний простір, який буде неповторним і єдиним.

У зв'язку з цим емоції як особливий клас психічних процесів і станів, пов'язаний з інстинктами, потребами та мотивами особистості, виконують низку суттєвих функцій у життєдіяльності кожного індивіда.

У навчальній діяльності у здобувачів освіти частіше зустрічаються негативні (апатія, агресія, гнів, розпач, роздратування, стомлення, перевтома, стурбованість, страх, депресія) та позитивні стани (зацікавленість, задоволеність, радість, задоволення, бадьорість, захоплення, надія).

Емоційні стани, значною мірою визначаючи перебіг психічних процесів, фізичне та психічне здоров'я здобувачів освіти, будучи одними з суттєвих підстав поведінки суб'єкта, діяльності та форм взаємодії з оточуючими, впливають на успішність навчальної діяльності. У зв'язку з цим важливим є спостереження та контроль за емоційними станами здобувачів освіти, що дозволяє підвищити якість управління та ефективності освітнього процесу, оскільки метою навчальних та виховних впливів в освітньому просторі закладів загальної середньої освіти є актуалізація пізнавальної активності, мотивів навчання та формування позитивного ставлення до навчання, задля того, щоб здобувач освіти продовжив освоєння тих чи інших знань самостійно.

ЕМОЦІЙНА ТРИВОЖНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ЯК ЧИННИК АДАПТАЦІЇ

*А. О. Харченко, к.психол.н, доцент
Харківський національний університет
імені В.Н. Каразіна*

*В. С. Гаврилюк, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

У процесі навчання у ВНЗ здобувачі стикаються з безліччю проблем та труднощів, які можуть викликати у них почуття тривоги. Це особливо актуально під час сесій, коли невизначеність перед іспитами чи заліками може бути високою. Вплив тривоги на результативність навчальної діяльності залежить від індивідуальних особливостей особистості, включаючи типологічні та характерологічні риси.

Тривога є об'єктом вивчення сучасної психології як актуальна проблема, дослідниками з різних країн.

Почуття тривоги може виявлятися як особистісна особливість, що характеризує схильність до сильних переживань навіть за малозначущих подій, так і ситуативна, що виникає у конкретних обставинах. Ми припустили, що рівень ситуативної тривожності у студентів першого курсу буде вищим, ніж у студентів третього курсу.

У ході дослідження, проведеного серед студентів гуманітарно-правового факультету, було встановлено, що у здобувачів першого курсу ситуативна тривожність найчастіше висока, ніж у здобувачів третього курсу.

Це може бути пов'язане з процесом адаптації до нових умов навчання та невизначеністю перед іспитами. У здобувачів з високим рівнем ситуативної тривожності також часто спостерігається і висока особистісна тривожність, що вказує на їхню схильність до сильних переживань у звичайному житті.

Висновки дослідження підтверджують гіпотезу про те, що адаптація здобувачів вищої освіти впливає на рівень тривожності, і здобувачі старших курсів мають нижчий рівень ситуативної тривожності, що свідчить про їхню успішну адаптацію до навчального процесу.

СТРАХ СМЕРТІ У ГЕЙМЕРІВ, ЯКІ ЗАХОПЛЮЮТЬСЯ
ПОСТАПОКАЛІПТИЧНИМ КОМП'ЮТЕРНИМ ЖАНРОМ
Є. М. Якушева, доцент; Д. К. Скляр, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

Метою дослідження було вивчення проблеми страху смерті у геймерів, які захоплюються постапокаліптичним комп'ютерним жанром.

У дослідженні приймали участь дві групи: перша – геймери, які віддали перевагу постапокаліптичному комп'ютерному жанру; друга – геймери, які обрали інші жанри.

За результатами практичної частини дослідження отримано, що страх смерті у геймерів, які захоплюються постапокаліптичним жанром, має нижчий процент прояву, ніж показники групи геймерів, які віддали перевагу іншим жанрам.

Разом з цим виявлено, що у геймерів з низькими або середніми показниками страху смерті прослідковується не виражена тимчасова перспектива на майбутнє і вони не відчують тривоги щодо власної смерті, тоді як група з вищим за середній рівень відчуває занепокоєння, коли думає про смерть.

Отже, група геймерів, яка обрала постапокаліптичний жанр комп'ютерних ігор, не зацікавлена у власному майбутньому.

Інша група має цілі та плани на власне майбутнє та характеризується більш високим оптимізмом щодо майбутнього. У зв'язку з цим досить великі показники страху смерті викликали у другій групі геймерів спрямованість на майбутнє, що є однією з ведучою або єдиною ведучою тимчасовою перспективою.

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ГЕНДЕРНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ У
ПІДЛІТКІВ 11-15 РОКІВ

*Є. М. Якушева, доцент; Ю. Г. Шитик, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Теоретичний аналіз проблеми толерантності у підлітковому віці та особливості гендерної толерантності на даному етапі життя виявив, що сфера освіти має пряме відношення до таких найважливіших світоглядних категорій, як менталітет і толерантність.

В результаті проведеного дослідження було встановлено, що дівчата віком 11-15 років хоча й частіше проявляють емоційну нестійкість, що може бути пов'язано зі зростанням рівня гормонів та переживанням підліткових проблем, частіше проявляють толерантність до різноманітності.

Встановлена трьохфакторна структура особливостей гендерної толерантності у групи дівчат підліткового вік (1 фактор «еґоцентричність», 2 фактор «емоційна нестійкість» 3 фактор «толерантна адаптивність»). Також встановлена трьохфакторна структура особливостей гендерної толерантності у хлопців підліткового віку (1 фактор «критичність», 2 фактор «соціальна непристосованість», 3 фактор «відношення до партнерів»)

Порівняльний аналіз результатів дослідження демонструє наступну картину. Дівчата виявилися більш емоційно стійкими, виразними у вираженні почуттів, непохитними у своїх переконаннях та більш нетерплячими до дискомфорту. З іншого боку, хлопці були більше схильні використовувати себе як еталон, менше виявляли нетерпимість до дискомфорту та менш часто прагнули змінювати свого партнера. Ці різниці можуть бути викликані соціальними стереотипами, що формуються в оточуючому середовищі та впливають на поведінку та психологію особистості. Крім того, можуть мати значення фізіологічні та біологічні фактори, такі як рівень гормонів чи відмінності в структурі мозку.

УДК 159.9

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ,
КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА УПРАВЛІННЯ.

*В. О. Бутко, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М.С. Жуковського «ХАІ»*

Спілкування в організаційному середовищі не обмежується тільки передачею інформації, воно також включає в себе взаємодію, розв'язання конфліктів та сприйняття співробітників. Ефективна соціальна комунікація вимагає розуміння невербальних сигналів, таких як міміка, жести, тон голосу, що може впливати на сприйняття повідомлення. Врахування емоцій та відчуттів співрозмовника допомагає зберегти позитивне спілкування та уникнути конфліктів. Психологічний аналіз цих аспектів може допомогти вирішити проблеми в комунікації, підвищити мотивацію та покращити робочий клімат.

Ефективне управління персоналом передбачає розуміння психологічних потреб та мотивації працівників. Врахування індивідуальних особливостей кожного співробітника, психологічних характеристик працівників сприяє ефективному управлінню персоналом та підвищенню продуктивності. Використання психологічних тестів та оцінок може допомогти в ідентифікації потенційних лідерів та розвитку їхнього потенціалу. Ефективне вирішення конфліктів та управління стресом у колективі допомагає підтримувати психологічний комфорт на робочому місці і знижує текучість кадрів.

Ефективне управління вимагає розуміння мотивацій, цілей та потреб підлеглих, а також вміння мотивувати їх до досягнення спільних цілей. Управління комунікаціями включає в себе вміння ефективно спілкуватися з різними типами особистостей та вирішувати конфлікти конструктивно. Розвиток емоційного інтелекту у керівників допомагає вони краще розуміти свої власні емоції та емоції своїх підлеглих, що сприяє побудові ефективних відносин. Побудова довіри та підтримка позитивного робочого середовища сприяє підвищенню ефективності управління та задоволеності працівників.

УДК 159.9

GENDER SPECIFICITIES OF SUBJECTIVE IMAGE OF
TEACHER IMAGE BY MIDDLE CLASS STUDENTS
NEAR THE HOUR OF WAR

*M. Voloshyna, assistant department of psychology
National Aerospace University
named after M. Zhukovsky «KhAI»*

Life in wartime, unfortunately, is a reality for our people, not a nightmare. However, in spite of all the difficulties that occur every day, our educators continue to teach and grow a new generation of Ukrainians, behind whom lies the bright future of our country.

A large number of factors affecting the student's perception of the teacher have already been investigated in various conditions. But the significant problem of the influence of martial law on the perception of teachers of different genders by students has not yet been studied, although these living conditions have been relevant for a long time for all Ukrainians.

The following conclusions can be made based on the conducted study of the gender characteristics of the subjective perception of the image of the teacher of school institutions by middle school students during the martial law. Girls are prone to emotional, sensual perception of the teacher's image.

More humane, spiritual personality qualities prevail in their minds. This phenomenon may indicate the difficulty of experiencing war events and the desire to feel support, kindness from the teacher, to observe a positive attitude towards oneself, to at least sometimes feel like before, before terrible events. In turn, boys have a pragmatic perception of the image of a teacher, an assessment of personality is observed by extracting qualities that are practically significant for life.

Courage, confidence and independence are resisted. These patterns may indicate a desire to see these qualities in another adult, that is, a teacher, in order to feel a certain security, confidence in oneself and today, a certain stability and calmness, which all citizens of our country currently lack.

УДК 159.9

ВИКОРИСТАННЯ КАНІС-ТЕРАПІЇ ДЛЯ РОЗВИТКУ
ІГРОВИХ ТА КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК
У ПІДЛІТКІВ З РАС

М. В. Волошина, асистент кафедри психології

С. С. Столярова, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М.С. Жуковського «ХАІ»

Розлади аутичного спектру характеризуються широким та вираженим дефіцитом у соціальній взаємодії, комунікації, стереотипними діями, обмеженими інтересами, а також консервативним ставленням до нового, що може виявлятися від тривоги перед новим до вираженої неохочості.

Ці аспекти становлять значні виклики для психологів та педагогів, оскільки ускладнюють вплив на аутистичних дітей та підлітків. Зазначена проблема створює серйозні перешкоди в реабілітації та абілітації осіб з аутизмом, вимагаючи постійного пошуку нових методик і підходів до їхнього втручання.

У цьому контексті каніс-терапія, яка використовує спеціально підготовлених собак-асистентів та фахівців, може виявитися корисною. Цей метод використовує безстресове навчання, миттєве підкріплення та невербальну комунікацію, сприяючи навчанню та розвитку соціальної взаємодії у осіб з аутизмом.

Дослідження, проведене в групі підлітків з аутизмом, показало значні позитивні зміни після проходження курсу каніс-терапії. Учасники курсу проявили більшу реакцію на звернене мовлення, змогу просити про допомогу жестами та простими словами, а також тенденцію до внесення змін до стереотипних ігор. Ці результати свідчать про корисність та ефективність каніс-терапії у розвитку соціально-комунікативних навичок у пацієнтів з аутизмом.

УДК 159.9

ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО
СУПРОВІДУ УЧНІВ З ООП ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

М. В. Волошина, асистент кафедри психології

А. О. Сушко, здобувачка вищої освіти

Національний аерокосмічний університет

ім. М.Є. Жуковського «ХАІ»

Інтеграція інклюзивної освіти до освітнього процесу напряму впливає на сферу діяльності практичних психологів у закладах загальної середньої освіти. Їхня роль у цьому процесі полягає у створенні всеобіймаючої системи підтримки усіх учасників освітнього процесу, приділяючи увагу можливостям, а не освітнім труднощам учнів.

Сутність психологічного супровіду учнів з особливими освітніми потребами (ООП) під час воєнного стану містить у собі: зменшення нервово-психічного напруження; корекцію та розвиток пізнавальних процесів – пам'яті, уваги, мислення, сприйняття; розвиток емоційно-вольової сфери, особистісної сфери здобувача загальної середньої освіти; адаптацію до соціальної взаємодії; розвиток комунікативних навичок та загальної оптимізації психічного стану учня.

На даний момент усі дослідники в галузі інклюзивної освіти визначають психологічний супровід як одну з основних умов успішності інклюзивного процесу (С. В. Альохіна, Т. П. Дмитрієва). Аналіз сучасної наукової літератури з проблеми комплексного супроводу показав, що в даний час набуло широкого поширення поняття про супровід як про різні технології надання спеціалізованої допомоги дитині в умовах регулярної освіти.

На підставі проведеної дослідницької роботи можна зробити висновок, що психолого-педагогічний супровід учнів з ООП є необхідною умовою розвитку особистості під час освітнього процесу, особливо в умовах воєнного стану, негативні наслідки якого мають сильний вплив на психіку здобувача загальної середньої освіти з особливими освітніми потребами.

УДК 159.9

РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ В УМОВАХ ВІЙНИ

*А. Р. Дерев'янка, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М.С. Жуковського «ХАІ»*

Психологічна підтримка стає критично важливою в контексті воєнного конфлікту, де люди зазнають стресу та травмивного досвіду. Війна створює серйозні психічні травми як для бійців, так і для цивільного населення. Постійний стрес, страх, втрата близьких, переживання насильства - усе це може призвести до розвитку різноманітних психічних проблем, включаючи депресію, тривожність, посттравматичний стресовий розлад та інші.

Психологічна підтримка має декілька функцій у надзвичайних ситуаціях, особливо під час війни. По-перше, це діагностика та лікування. Задача фахівців встановити психологічні проблеми, які виникають у військовослужбовців та цивільних через надмірне психічне навантаження та стрес в умовах війни, і забезпечити відповідні психотерапевтичну або психіатричну допомогу. По-друге, це психологічний супровід: психологи можуть допомогти індивідам впоратися зі стресом та пов'язаними з ним емоційними станами шляхом індивідуального та групового консультування та інших психологічних інтервенцій. По-третє, це профілактична функція: важливими є заходи з психопрофілактики, які допоможуть підвищити рівень стресостійкості, який, у свою чергу, допомагає людям краще долати стрес та адаптуватися до воєнних умов. Для такої профілактики психологи спеціально проводять тренінги та розроблюють програми для забезпечення емоційної підтримки як військовим та цивільному населенню, так і фахівцям, що надають допомогу постраждалим.

Отже, в умовах війни особливо актуальним є розроблення комплексних психологічних програм та забезпечення доступу до якісної психотерапії. Психологічна підтримка виявляється ключовим чинником у забезпеченні загального благополуччя та відновлення соціальної стабільності в умовах війни.

УДК 159.9

РОЛЬ ПСИХОЛОГА В ФОРМУВАННІ ТОЛЕРАНТНОЇ
МОЛОДІ В УМОВАХ ВІЙНИ

*К. С. Кошкулько, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

З початком війни молоді, як основній частині, що формує майбутнє суспільство, довелося змінити власні цінності та редагувати певні етичні норми. Причин для таких змін безліч: втрати від війни, стресові фактори, погіршення стану ментального здоров'я. Питання толерантності набуло значної актуальності через зміни світосприйняття, пошук способів налагодження здорових соціальних контактів, виникнення потреби подолання власних перешкод для подальшого якісного життя, усвідомлення ідентичності свого фізичного та психічного «Я».

В цій ситуації психолог виконує декілька певних ролей. Як консультант, психолог допомагає розібратися в проблемах та перешкодах, знаходить різні стратегії і методики вирішення проблем, з якими стикаються в умовах війни та невизначеності молоді люди. Сюди ж входять і терапевтичні аспекти роботи: подолання страхів, пропрацювання емоційних проблем і кризових ситуацій, налагодження здорових комунікацій, формування толерантних взаємин в соціумі.

Робота психолога-дослідника дає нам нові розроблені теорії, методики, проведені експерименти та дослідження, які стали начасними та затребуваними в умовах війни.

Важливим внеском також є пропаганда психології серед молоді, компетентна психологічна освіта та консультування в галузі педагогіки, яка під час війни потребує нових адаптивних методів в роботі з молодим поколінням, спрямованих на формування таких якостей як гуманність, повага до особистих кордонів та цінностей інших людей, співпереживання, милосердя.

Прагнення молоді до утворення свідомого та толерантного суспільства має підкріплюватись кваліфікованою психологічною підтримкою.

УДК 159.923

ПРАКТИКА ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ ТА
ПСИХОКОРЕКЦІЇ ПІД ЧАС КРИЗОВИХ УМОВ
ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

*Д. І. Медведєва, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

Психологічне консультування та психокорекція під час кризових умов можуть бути необхідними, коли людина переживає значний стрес, тривожність, депресію або інші емоційні труднощі, які перешкоджають її здатності функціонувати в повсякденному житті. Вони можуть також бути корисними для допомоги людям у вирішенні конкретних проблем або виробленні ефективних стратегій копіngu під час кризових ситуацій.

Розглянемо, як відбувається практика психологічного консультування та психокорекції під час кризових умов. Включають декілька основних етапів: оцінка ситуації; емоційна підтримка; розробка стратегій копіngu; психологічна підтримка родини або близьких; розробка плану дій та відновлення; моніторинг та підтримка.

Отже, психологічне консультування та психокорекція важливі в різних ситуаціях, коли людина переживає емоційний стрес, тривогу або негативні емоції. Це може бути під час кризових життєвих ситуацій, таких як травматичні події, зміни в житті, проблеми зі здоров'ям або суспільні кризи, а також у звичайніших ситуаціях, які все ж спричиняють дискомфорт або потребують емоційної підтримки.

Психолог може допомогти людині зрозуміти та виразити свої почуття та емоції, розвинути стратегії копіngu та змінити погляд на ситуацію. Консультація може включати індивідуальні або групові сесії, телефонні консультації або екстренну допомогу в надзвичайних випадках. Важливо пам'ятати, що психологічна підтримка може бути корисною для всіх, хто відчуває емоційний дискомфорт або стрес, і немає нічого неправильного в зверненні за допомогою.

УДК 159.9

РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОГО ТРЕНІНГУ В ПОКРАЩЕНІ
КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК

*Н. Ю. Соловіченко-Соловійова, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»*

У глобальному світі з високою конкуренцією, успіх організації залежить від керування персоналом та комунікації. Різноманітність потреб і стилів спілкування створюють складний ландшафт, де важливо знаходити способи ефективної взаємодії. Психологічні тренінги є гарним інструментом для вирішення цих проблем. Вони допомагають розвивати комунікаційні навички, вміння вирішувати конфлікти та лідерські якості, що покращує робочий процес і збільшує успішність бізнесу.

Недостатня ефективність спілкування між співробітниками може бути через нестачу навичок у цій сфері, нечітке висловлення думок, або різницю у культурних та міжособистісних аспектах. Ефективність управління персоналом включає у себе виклики збереження мотивації, розвитку та утримання талановитих працівників.

Комплексний підхід допомагає вирішити загострені проблеми, включно з поліпшенням комунікативних навичок, розвитком лідерських якостей і підтримкою психологічного благополуччя співробітників. Програми психологічної підтримки впроваджуються, щоб співробітники могли спробувати навчитися інакше реагувати на стрес та справлятися з труднощами на роботі. Такі заходи створюють сприятливу атмосферу співпраці, знизують напруження серед працівників, що покращує загальну ефективність на робочому місці.

Успішна конкурентоспроможність в сучасному глобальному бізнес-середовищі залежить від ефективного керування персоналом та якісної комунікації. Різноманітність потреб, стилів спілкування створюють складні виклики, які можна вирішити за допомогою комплексного підходу. Недооцінка цих аспектів може призвести до падіння продуктивності та загального зниження моралі персоналу.

УДК 159.9

GENDER CHARACTERISTICS OF PROTECTIVES
MECHANISMS OF ADOLESCENTS
IN THE CONDITIONS OF MILITARY ACTIONS

*A. Sushko, higher education applicant
National Aerospace University
named after M. Zhukovsky «KhAI»*

There is currently a lack of information on the issue of gender psychology, the use of psychological defenses during war. When considering the problem of gender differences, the ambiguity of this category should be taken into account. Gender, being a fundamental characteristic, reveals its specific features at all levels of human functioning.

The problem of researching the determinants of gender differences in the mental sphere is one of the most urgent problems in the research of gender psychology and the processes of mental adaptation.

Based on the conducted theoretical research, the following conclusions can be drawn. Female adolescents reliably used the protective mechanism of regression, compensation, and reactive education more often. Reactive formation is associated with the suppression of the emotion of the joy of possession, presence. According to M. S. Ponomaryova, the tendency to joy is more pronounced in girls at the age of 10-11 and 14-15. Women, in turn, are better at encoding expressive expressions of happiness.

Intellectualization and suppression served as the semi-typical protective mechanisms of male adolescents. In our culture, boys are taught from early childhood not to show their feelings, so young men learn to hide them and not show them to others. Over time, suppression as a form of protection, which allows you to turn off unacceptable feelings and impulses from consciousness, becomes one of the most characteristic types of psychological protection for men.

ЗМІСТ

Секції та тематичні напрямки роботи Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих вчених «Психологія в сучасному світі».....	3
СЕКЦІЯ 1. Теоретичні та методологічні проблеми сучасної психології.....	4
<i>Бондар Д. В.; Орлова Н. Є.</i>	
ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ВИПУСКНИКІВ ЗВО.....	4
<i>Водолаженко Є.І.</i>	
АНАЛІЗ ПСИХОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ З ПРОБЛЕМАТИКИ ПСИХОЛОГІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ У ОСІБ РАНЬОГО ЮНАЦЬКОГО ВІКУ	5
<i>Гончарова А. І.; Бур'яненко Д. В.</i>	
ОСОБИСТІСНА ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ПОЗИЦІЇ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ	6
<i>Гудікова К. В.; Карпенко М. Є.</i>	
СПРИЙНЯТТЯ РЕКЛАМНОЇ ІНФОРМАЦІЇ ОСОБИСТІСТЮ В СУЧАСНОМУ СВІТІ.....	7
<i>Гулий Ю. І.; Соколова С. Д.</i>	
ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ ДЛЯ САМОДОПОМОГИ У СФЕРІ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я	8
<i>Гулий Ю. І.; Теплова В. Ю.</i>	
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ СУЧАСНОГО ТЕХНІЧНОГО ЗВО ПІД ЧАС КРИЗОВИХ УМОВ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	9
<i>Демідов М. Д.</i>	
ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ЖИТТЯ	10
<i>Долгополова О. В.; Гервасьова Д. О.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ФЕНОМЕНУ «ВІДКЛАДЕНОГО ЖИТТЯ» У СУЧАСНИХ ЧОЛОВІКІВ ТА ЖІНОК	11
<i>Долгополова О. В.; Довгаль Ю.</i>	
ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ СЕПАРАЦІЇ ВІД БАТЬКІВ У ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ (В КОНТЕКСТІ ЦІННІСНО- СМИСЛОВИХ ОРІЄНТАЦІЙ).....	12

<i>Долгополова О. В.; Кучмагра Я.</i> ОСОБЛИВОСТІ СПРИЙНЯТТЯ СІМЕЙНОЇ ПЕРСПЕКТИВИ ЖІНКАМИ З РІЗНИМ СІМЕЙНИМ СТАТУСОМ.....	13
<i>Єгорова О. О.; Волошина М. В.</i> УМОВИ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ У ПРОЦЕСІ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ.....	14
<i>Жарікова С. Б.; Яковлева А. Т.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ РЕГУЛЯЦІЇ У ЛЮДЕЙ З НЕРВОВОЮ АНОРЕКСІЄЮ.....	15
<i>Коваленко Д. С.; Риженкова В. В.</i> ЗВ'ЯЗОК ЗАХОПЛЕНОСТІ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЯМИ З ЦІННОСТЯМИ В ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ	16
<i>Коткова Д. О.; Алдакімова С. І.</i> СПІВВІДНОШЕННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ЗДОБУВАЧІВ З АКАДЕМІЧНОЮ УСПІШНІСТЮ	17
<i>Котова В. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЕГО-ІДЕНТИЧНОСТІ МОЛОДІ В УМОВАХ КРИЗОВОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА.....	18
<i>Кузьміна С. В.</i> ОСОБЛИВОСТІ СПІВВІДНОШЕННЯ ТРИВОЖНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ З РІЗНИМИ ТИПАМИ ТРИВОЖНОСТІ	19
<i>Кузьміна С. В.; Сушко А. О.</i> ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК АКЦЕНТУАЦІЙ ХАРАКТЕРУ ТА КОПІНГ- ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКІВ	20
<i>Кузьніченко Н. В.; Худоба Т. В.</i> ОБРАЗ ІДЕАЛЬНОГО ПЕДАГОГА У ЗДОБУВАЧІВ ДЕННОЇ ТА ЗАОЧНОЇ ФОРМ НАВЧАННЯ	21
<i>Максименко К. Г.</i> СТИЛІ ПОВЕДІНКИ В КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЯХ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ.....	22
<i>Некрасова Д. Ю.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ДОШКІЛЬНИКІВ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ В УКРАЇНІ	23
<i>Памаронова М. В.; Швидка К. О.</i> СПЕЦИФІКА ШКІЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ)	24

<i>Приходько А. С.</i>	
ВПЛИВ МОТИВАЦІЇ НА ПРОФЕСІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ	25
<i>Слободяник В. Г.; Скалецький Ю. А.</i>	
РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ ТА АКТИВІЗМУ В ЗБЕРЕЖЕННІ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОМФОРТУ	26
<i>Сушко А. О.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ГУМОРУ ТА ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗАХИСТУ, ЩО ВИНИКАЮТЬ У ДІВЧАТ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ З ПОСТТРАВМАТИЧНИМ СТРЕСОВИМ РОЗЛАДОМ.....	27
<i>Тиньков О. М.; Адамович О. М.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ	28
<i>Тиньков О. М.; Лучко М. О.</i>	
ВПЛИВ АКЦЕНТУАЦІЙ ХАРАКТЕРУ НА ВИБІР МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЇ ШКОЛЯРАМИ	29
<i>Тиньков О. М.; Ставрова Ю. О.</i>	
ПРОЯВИ ПЕРФЕКЦІОНІЗМУ СТАРШОКЛАСНИКІВ В ПРОЦЕСІ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	30
<i>Тихонова І. Є.</i>	
АДРЕНАЛІНОВА ЗАЛЕЖНІСТЬ ПІД ЧАС ВІЙНИ.....	31
<i>Фаворова К. М.; Васіна О. А.</i>	
СПЕЦИФІКА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА КРЕАТИВНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ	32
<i>Фаворова К. М.; Колихалова К. Є.</i>	
СПЕЦИФІКА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА КРЕАТИВНОСТІ У СТАРШОКЛАСНИКІВ	33
<i>Фаворова К. М.; Литвиненко Є. О.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ЗАДОВОЛЕНОСТІ ШЛЮБОМ У ЖІНОК ІЗ ТРИВОЖНО-ДЕПРЕСИВНОЮ СИМПТОМАТИКОЮ	34
<i>Цілуйко Д. Я.; Чернявська П. А.</i>	
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІДЕНТИЧНОСТІ УЧАСНИКІВ ІНТЕРНЕТ-СПІЛЬНОТ	35
<i>Харькова Л. Г.</i>	
ЕМОЦІЙНИЙ СТАН ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ЯК ФАКТОР УСПІШНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.....	36
<i>Харченко А. О.; Гаврилюк В. С.</i>	
ЕМОЦІЙНА ТРИВОЖНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ЧИННИК АДАПТАЦІЇ.....	37

<i>Якушева Є. М.; Скляр Д. К.</i>	
СТРАХ СМЕРТІ У ГЕЙМЕРІВ, ЯКІ ЗАХОПЛЮЮТЬСЯ ПОСТАПОКАЛІПТИЧНИМ КОМП'ЮТЕРНИМ ЖАНРОМ ...	38
<i>Якушева Є. М.; Шитик Ю. Г.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ГЕНДЕРНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ПІДЛІТКІВ 11-15 РОКІВ	39
СЕКЦІЯ 2. Актуальні питання прикладної психології	40
<i>Бутко В. О.</i>	
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ, КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ТА УПРАВЛІННЯ	40
<i>Voloshyna M.</i>	
GENDER SPECIFICITIES OF SUBJECTIVE IMAGE OF TEACHER IMAGE BY MIDDLE CLASS STUDENTS NEAR THE HOUR OF WAR.....	41
<i>Волошина М. В., Столярова С. С.</i>	
ВИКОРИСТАННЯ КАНІС-ТЕРАПІЇ ДЛЯ РОЗВИТКУ ІГРОВИХ ТА КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ПІДЛІТКІВ З РАС	42
<i>Волошина М. В., Сушко А. О.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВІДУ УЧНІВ З ООП ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ	43
<i>Дерев'янка А. Р.</i>	
РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ В УМОВАХ ВІЙНИ	44
<i>Кошулько К. С.</i>	
РОЛЬ ПСИХОЛОГА В ФОРМУВАННІ ТОЛЕРАНТНОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ВІЙНИ	45
<i>Медведєва Д. І.</i>	
ПРАКТИКА ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ ТА ПСИХОКОРЕКЦІЇ ПІД ЧАС КРИЗОВИХ УМОВ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	46
<i>Соловіченко-Соловійова Н. Ю.</i>	
РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОГО ТРЕНІНГУ В ПОКРАЩЕНІ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК	47
<i>Sushko A.</i>	
GENDER CHARACTERISTICS OF PROTECTIVES MECHANISMS OF ADOLESCENTS IN THE CONDITIONS OF MILITARY ACTIONS.....	48

Наукове видання

**Всеукраїнська науково-практична
конференція здобувачів вищої освіти та молодих вчених
«Психологія в сучасному світі»**

Тези доповідей

Українською та англійською мовами

Відповідальність за зміст матеріалів та достовірність
викладених фактів несуть автори публікацій

Відповідальний за випуск – Гулий Ю. І.

Технічна редакція:
Волошина М. В.

Комп'ютерна верстка:
Волошина М. В.

Підписано до друку 25.04.2024 р.
Формат 60x84 1/16. Папір офсетний.
Ум. друк. арк. 2,9. Обл.-вид. арк. 3,25. Наклад 30 прим.
Замовлення № 84-24. Ціна вільна

Видавець і виготовлювач
Національний аерокосмічний університет ім. М. С. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»
61070, Харків-70, вул. Чкалова, 17
<http://www.khai.edu>
Видавничий центр «ХАІ»
61070, Харків-70, вул. Чкалова, 17
izdat@khai.edu

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів
видавничої продукції сер. ДК № 391 від 30.03.2001